

er blevet fremhøvet igaar af Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 2det District (Boserup), særlig at lægges Mærke til, nemlig, at det vistnok vilde være Ret, at Staten efter Lovudkastet faaer en Indtægt af omtrent 62,000 Rbdlr. i det Næblik, Forandringen iværksættes, medens der paalægges Landet en saa betydelig Udgift til Anskaffelsen af nye Heste. Dette er nemlig den Sum, som tidligere har været betalt af Regjeringen, da Anordningen af 1774 emanerede, og som man nu har tænkt sig skulde betales tilbage; den bør vistnok ikke komme Statskassen, men derimod vedkommende Udredningsdistrict tilgode.

Naar jeg nu i Henseende til dette stiller Spørgsmaalet om, hvorledes da Byrden i Fremtiden vil blive i Sammenligning med den tidligere, saa troer jeg, at Lovudkastet gjør Hesteholdet i flere andre Henseender byrdefuldere end det har været tidligere, foruden i den, jeg har fremhøvet. Det fastsætter saaledes i § 10, at Hestene ikke maae ombyttes, det fastsætter ligeledes i § 11, at Hestene skulle holdes paa Stald, og det fastsætter endelig, at der ikke skal tilstaaes nogen aarlig Godtgjørelse for Hestene, hvilket tidligere har beløbet sig til 20,000 Rbdlr., som altsaa ikke ere komne Udredterne tilgode; men paa den anden Side seer jeg i § 18, at Statskassen paatager sig fremtidig den Forpligtelse, at erstatte tilskadedkomne Heste med deres hele Værdi, istedetfor den tidligere kun har erstattet som Maximum den Sum af 66 Rbdlr. for enhver Hest, og derhos i § 20, at den paatager sig at erstatte den Forringelse, som Hesten lider i Værdi under Tjenestetiden, hvilken tidligere heller ikke er erstattet. Jeg er ikke i Besiddelse af de fornødne Data, for med Bestemthed at kunne sige, om disse Byrder og disse Lettelser gjensidig opveie hinanden; men der er ingen Tvivl om, at Krigsbestyrelsen vil være i Besiddelse af saadanne Data, og saafremt det da vil vise sig, at Byrderne i denne Henseende i Fremtiden ere større end de Lettelser, som paa den anden Side bleve tilstaaede, saa vil der vistnok være gyldig Anledning til at søge at faae dette Forhold udjevnet paa een eller anden Maade, saaledes at man saalidet som muligt forandrede de tidligere Bestaaende.

Dette var nu med Hensyn til den ordinære Udskrivning; hvad derimod den extraordinaire Udskrivning angaaer, da maa jeg være fuldkommen enig med alle dem, som have ytret sig om, at den ikke egner sig til at omhandles i nærværende Lovforslag, som Noget, der skulde ligefremt udelukkende paahvile Landsdistrikterne; thi her staaer jeg ikke længere paa det samme Standpunkt, hvorpaa jeg før stod. Dette er nemlig ikke en aldre Skat, som der er Tale om at convertere, men det er ligefrem en ny Skat, og med Hensyn hertil maa jeg gjøre alle de Betragtninger gjældende, som jeg tidligere antydede. Naar der er Tale om en ny Skat, da bør den ikke paalignes en enkelt Deel af Landet, men den bør bæres af det Hele. Dette ligger ligefrem i Sagens Natur. Naar vi nu f. Ex. i Nar laaner 7 Millioner Rbd. til at føre Krigen før, og vi derved paalægger Landet en Byrde, som ikke alene bæres af familige nulevende Statsborgere, men ogsaa af Efterkommerne, saa vilde det være aldeles uretfærdigt, forekommer det mig, at paalægge en enkelt Klasse af Statsborgere, desuden for sig at udrede en særlig, maafee i visse Tilfælde meget betydelig Skat, til den samme Krig. Derfor troer jeg, at man maa aldeles udelade denne Deel af Loven, og forbeholde det for en tilkommende Lovgivning, naar Krigen skulde indtræde, at sørge for, hvorledes man kan tilveiebringe de fornødne Midler dertil.

Der er endnu kun et enkelt Punkt, som en æret Taler, nemlig Rigsdagsmanden for Sorø 2det District (Alberti) igaar antydede, nemlig det, som har Hensyn til Tiden og Formen af denne Sags Behandling, ved hvilket jeg saameget mindre skal opholde Forsamlingen, som jeg troer, at hvilkensomhelst Fremgangsmaade, vi endogsaa blive enige om at følge med Hensyn til Sagens Behandling, saa ville vi søge at opnaae det, som for os alle er Hovedformaalet, nemlig at faae Sagen grundig discuteret, og finde en retfærdig Afgjørelse deraf; men da det, han anførte, specielt var rettet imod nogle Bemærkninger, som jeg havde fremsat Dagen forud; saa skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at han vist har fuldkommen Ret, naar han sagde, at denne Sag ikke kunde